

Luvattu maa Keskisuomessa on pieni kunta Kannonkoski ja siellä on kunnan uimahalli, siinä palaneen paloaseman vastapäätä. Siellä päätetään kunnan asiat tiistaisin. Siellä on kojootti veljeskunnan miekkoset istumassa rivissä Korkeinarvoisilla kavereilla on kolme laudetta käytettävänä ja noviisi pojilla ylälauteella kuumin nurkkaus. Tämä järjestely takaa se että isosulkaisimmat kukot pysyvät tunkiolla pisimpään ja laulavat pisimmät laulut, sisällön kustannuksella. Toisaalta jos joku aloittelija kommentoi liian napakasti niin kolmenlauteen kuningas rapsauttaa oikein tuikeat löylyt ja noviisi on vaijennettu. No olipa taas kerran tiistai, Kannonkoskella palaneen paloaseman vastapäätä olevassa kunnan uimahallissa kunnan asioita taas päätettiin veljeskunnan voimin. Lauteilla istui kolmesta punaisen tirisevää omantärkeyden tuntevaa kojoottia. Miehet ovat erilaisista taustoista lähtöisin, mutta kuten kaikki jotka Kannonkoskea tuntee, tuntevat hyväveli järjestelmän. Tuona tiistaina päätettiin lauteilla ilman sen kummempia pöytäkirjoja ja kirjanpitoja Korhosen sikalan hajuhaitoista. Ennen kuin ensimmäistä muovinapullista kiukaalle oli enojärven pintavettä heitetty, asia oli jo vireillä ja kiivasluontoinen Tarmo Alatemmi oli jo huutanut verisuonet pulloksiin ohimoillaan, eihän se hyvää tee miehelle joka syö kolmea verenpainelääkettä ja painaa satakuusitoista kiloa sadanviidenkymmenenkolmen sentin varrella. Niinhän siinä sitten muutaman napullisen jälkeen oli käynyt, että Alatemmi oli saanut aivohalvauksen ja kaatua rysähtänyt Nujulan Simon syliin. Siitä ne ambulanssityöt kuljettivat alastoman Alatemmin , jolla oikea puoli naamasta roikkui kuin koripallo kori, paareilla ambulanssiin ja siitä Saarijärven keskussairaalaan jossa Alatemmi menehtyi muutaman tunnin kuluttua. Kaikesta huolimatta kojooteilla oli nyt tärkeämpää mietittävää, kuin Alatemmin poisnukkuminen. Veljeskunta päätti tänään sikalan siivottomasta lemusta joka vaivasi Kannonkosken kirkonkylän hautausmaan puolta, eli pohjoista kirkonkylää. Kaksitoista toisilleen tuttua miestä sulloutuvat takaisin lauteille ja Alatemmin alta selvinnyt Nujula ehdottaa hiljaista hetkeä Taiston muistolle ja se pidetään. Sitten alkaa löylyn heitto Kolmelle lauteelle ylentynyt Varma Virtanen on löylinsäätelijä myös ja hän heittää löylyä, heittää paljon löylyä. Tapana on aina aloittaa kahdella sangollisella tiiviisti ”otetaan löysät pois” mentaliteetilla. Perimmäisessä nurkassa uusin kojoottitulokas kaksikymmentäkolmevuotias Vilho Vehnänen ei ole paksunahkaisimpia vastankuluttajia ja niinhän siinä käy, että pois pyrkiessä infernaalisesta löylystä ensimmäisen sangon loppuessa Vilhon vintti pimenee ja Vehnänen kaatuu kiukaalle tajuttomana. Löylyn kyyristämät saunojat huomaavat Vehnäsen kiukaalla vasta kun nahka alkaa tirisemään. Ensimmäisenä apuihin ryntää Keijo Korpela, Korpela on vahva kaveri. Keijo nappaa hennon Vehnäsen isoihin kouriinsa , kuin jauhosäkin. Kiukaankivet vain kolisevat kun Korpela käsittelee Vehästä kiukaan yllä, muutama kiuaskivikin on ikävännäköisesti palanut Vehnäsen poskeen ja kylkeen kiinni. Aika vauhdilla oli Vehnänen kaatunut kun oli pala tukkaakin jäänyt lauteiden kaiteessa olevaan tikkuun kiinni, oli monta viikkoa tapahtuneen jälkeen vasta huomattu. Saarijärven keskussairaalaasta saapui ambulanssi hieman liian myöhään, mitään ei ollut tehtävissä Vehnänen oli poistunut keskuudesta. Kolmatta varttia olivat elvyttäneet klinkkerilattialla ja antaneet sähköä, mutta tuloksetta, Vilho oli kuollut kuin poskeen tarttunut kivi. Tapahtuneesta järkyttynyt Korpela kertoi tarvitsevansa kriisiapua ja tilasi rahamiehenä helikopterikyydin mobileen Jyväskylään. Siellä nuoret neitoset olivat antaneet Keijolle kaikkensa. Korpela selvisi tapahtuneesta, luoja kiitos, seitsemäntoista kuukauden psykiatrisella pakkohoidolla, lääkäri oli sanonut että loppuikä lääkkeitä tai viikate laulaa. Endometrioosi ei ole leikin asia. Kannonkoskella oli kuitenkin tilanne päällä ja ongelma ratkaisematta. Kymmenen päättävistä Kannonkosken kermasta koottua urhoa käyvät saunanlauteille vaahtoamaan Varma Virtasen johdolla, tappioista huolimatta. Nujula ehdottaa hiljaista hetkeä Vilhon muistolle, se pidetään. Joku toteaa perään Korpelan olleen hyvä mies.

Kiuas sihisee ja pohjoisen keskisuomen miehet istuvat kuumassa huoneessa vahvasti pohtien sikalan problemaa. Silloin, kuin koloratuuri sopraanon laulamana Väinö Kuparinen saa loistoidean ja ponkaisee innostuksesta seisaalleen. Sillä paikalla katto oli matala ja Väinö kalautti kaljun päänsä laatoitettuun kattoon. Vertapulppuava Kuparinen oli alkanut hitaasti kaatua vasemmalle ja oli pitänyt kummallista korinaa kaatuessaan, sieltä ylälauteilta suorinvartaloin Väinö Kuparinen oli rojahtanut otsa edellä lattiakaivonkohdalle. Lirinä kuulemma kuului hetken aikaa lattiakaivosta kun Kuparinen antoi verensä. Eivät soittaneet ambulanssia, poliisi ja ruumisauto tuli. Poliisikin alkoi jo kiinnostua kojoottien kokoontumisesta ja pidättivät Varma virtasen Ja Pekka Mäkisen, joka kasvatti kanoja sammakkokankaan kupeessa. Pidätyksen yhteydessä, pikku konjakeissa oleva Virtanen oli saanut päähänsä vastustaa virkavaltaa. Poliisi ampui Virtasen ja haavoitti vakavasti Mäkistä. Mäkinen jäi eloon ja asuu nykyään Ranualla. Ei sota yhtä miestä kaipaakaan, ja kolmekin on vain tilastopoikkeama. Palaneen paloaseman pihassa oli hiljaisempaa kuin uimahallin pihassa, mutta kyllä sekin on osanasa eriskummallisesta illasta saanut. Siellä kunnan uimahallin pihassa seitsemän miehen voimalla seisoivat Kannonkosken tulevaisuus, rivissä seisoivat ja takavalot loittonivat. Nyt oli pikapalaverin paikka Virtanen oli lehtereillä ja lauteilla oli Kannonkosken alfauroksen paikka auki. Titteliä tavoitteli Nujula, Kaartamo, Virta, Pekkanen, Leppänen, Kinnunen ja Aho. Kaartamo nappasi käteensä katuharjan ja ropsautti Virtaa sillä niskaan, Virta poissa pelistä. Pekkanen otti pyyhkeen lantiolta ja kuristi Leppäsen, Leppänen poissa. Ennen kuin Kinnunen ehti potkaista karatepotkulla Ahoa aataminominaan Aho heitti kookkaalla kivellä Kinnusta ohimoon, Kinnunen poissa. Sitten miehet ottivat tilannekatsauksen ja Aho hyökkäsi Pekkasen kimppuun kaatuen tämän päälle, niin että Pekkanen murtaa niskan, Pekkanen poissa. Nujula nousi tässä vaiheessa puupinon takaa ja ehdotti hiljaista hetkeä Pekkasen, Virran, Leppäsen ja Virtasen muistoksi, hiljainen hetki pidettiin. Saunan ovi käy ja kolmikko käy päättämään sikalan hajuhaittoja. Enojärven pintavesi sihisee ja pihisee sähkökiukaalla. Kannonkosken kunnan uimahallin lauteilla istuu kolme veristä päättäjää, jotka ovat pitäneet hiljaisen hetken hetki sitten. Miehet istuvat hiljaa ja katsovat sähkökiuasta, Kaartamo nousee ja kävelee pukuhuoneeseen. Kaartamo vetää Jamekset jalkaan ja sytyttää vihreän nortin, kävelee autolle juo puolipulloa jallua. Ajaa Korhosen sikalan viereen ja polttaa sen.